

εἰς τὰ σκληρότατα καὶ τρομερώτατα τῶν μαρτυρίων, ἄτινα ἡ ταλαιπωρος ἀνθρωπίνη ὑπαρξίες δύναται νὰ ὑποστῆ. "Ω! βαίνετε ἄφοιοι, βαίνετε θαραλλέαι, εὐτυχεῖς πρωιδες ἐν τῷ ιερῷ πολέμῳ κατὰ τοῦ ἀλγούς καὶ τοῦ θανάτου, τοῦ κλέπτοντος τὴν ὑπὸ τοῦ Πλάστου δοθεῖσαν ζωήν! . . . Αἰδονες θὰ παρέλθωσι καὶ οὐδεὶς θὰ γνωρίζῃ τὸν θεῖον ὑμῶν ἀγῶνα, ως καὶ τὸ ὄνομα δι' οὐ συμβολοποιεῖτε τὰς ἀπεριγράπτους βασάνους τῶν κορῶν τοῦ λαοῦ, τῶν ὁποίων τὰ μέλη θεωρεῖτε ἀνδρείως κατακρεούγοντα πᾶσαν αὐγῆν· ὥ, τὸ ὑπερνικᾶν τὴν ἀλγεινὴν ἀδίαν, τὸ ὑπομένειν εἰς τὴν θέαν τοῦ εἰδεχθοῦς ἔργου τῆς σύνψεως καὶ φθορᾶς, ὅπερ συνήθως ὁ ψυχρομάρμαρος τάφος εἰς τὰ βαθὺ αὐτοῦ ἀποκρύπτει, τὸ πίτταν τὴν ἀκούσιον λιποψυχίαν, ὥφ' ἦν συνήθως φυικῶσι πρὸ τοιαύτης θέας τὰ ἀρδὰ γυναικεῖα μέτωπα, ἀπασι οὐται αἴ ται αἱ ὑψηλαὶ ὑμῶν πάλαι καὶ νίκαι, δὲν εἶναι ἔργα συνήθη, δὲν εἶναι ἔργα εἰς πολλοὺς δυνατά· ἀλλὰ κατορθώσατε νὰ ἐπιβάλπτε πέριξ, ὥ στρατιώτιδες τῶν ἀγγελιῶν φαλάγγων, σεβασμὸν ἀπόλυτον πρὸς τὴν σιωπὴν ης ἀχλὺς πυκνοῦται περὶ τοὺς θεοφιλεῖς ἀγῶνας ὑμῶν. Καὶ αὐτὸς ὁ δημοσιογράφος, ὅστις ἀνευλαβῶς πάντα τὰ λοιπὰ μυστικά σας ἐκχυδαίζει, ὅστις τὴν καλλονήν, τὰ προσόντα, τὰς πολυτελεῖς ἔργοτάς σας περιγράφει γνωρίζων, μόνον αὐτὸς ἀγνοεῖ· δὲ μυθιστορηματοποιός ὁ ἀπασχολῶν τῆς συγχρόνου ἀνθρωπότητος τὸ πνεῦμα, ὅστις κακοβούλως διακοινοῖ, ἀναλύει ἡ ἐφευρίσκει τὰς ἀσθενείας τῆς εὐθύρυπτου ψυχῆς σας, πρὸ τῆς δόξης ὑμῶν ταύτης διαβαίνων τυφλώττει, ἡ μᾶλλον ἀγονήτως κλείει τὸ ὅμμα, περιφρονῶν αὐτὸν ὡς ἀναξίαν λόγου καὶ μηδόλως τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐνδιαφέρουσαν! . . .

"Ἔμέραν τινὰ κατὰ τὴν τετάρτην ὥραν ἡ ἄμαξα τῆς Θηρεσίας διπυθύνθη πρὸς ἀγνωστόν τινα συνοικίαν, διὰ λαβυρινθωδῶν περιδρόμων τοὺς ὁποίους ὥφειλε νὰ μελετῇ τις ἐπὶ μακρὸν ἀγωγαφικοῦ χάρτου, ως ὁ πλοῦς διὰ μακρούς θαλασσίας διόδου ἀνεξερευνήτου ἔτι ὑπὸ τῶν περιηγητῶν. Ἐν τῷ ὅδῳ ἐκείνῃ, ητὶς στενὴν καὶ ἔρημος οὖσα περιεστοιχίζετο ὑπὸ καταστημάτων καὶ ἀποθηκῶν τὰ πάντα προσέβαλλον ἀποτόμως τὴν ἀβρότητα γυναικὸς εὐαίσθητον, καθ' ὅτι ἐνταῦθα ἀπέναντι τῆς Σκύλλης, τῆς ἐνδείας καὶ δυστυχίας, ἀντιπαρεστάσετο ἡ ἀπαιδία, ἡ ἀγριώς ὑλακτοῦσα Χάρυβδος τῆς ἥθικης διαφθορᾶς.

"Ἡ κόμησσα ἀπέβη τῆς ἀμάξης πλησίον θύρας μεγάλης τὴν ὄποιαν οὐδεμίᾳ ἐπιγραφὴν ἢ σημεῖον διέκρινε πρὸ τῶν διαβατῶν. Ἡσθάνετο τὴν καρδίαν αὐτῆς ἐπαναστατοῦσαν ἐκ τῶν προτέρων ἐπὶ τῇ ἀναπολίσει μόνη τῶν δύων ἔμελλε νὰ ἴδῃ, καίτοι μυρίνις εἶχεν ἥδη περιείλθει τὸ ἐν Σενάκι νοσοκομεῖον αὐτῆς, διότι ἐγνωρίζεν ὅτι μεταξὺ τοῦ θεάματος αὐτοῦ καὶ ἐκείνου παρενεβάλλετο διαφορὰ δύο ἵσθις μεταξὺ τοῦ Καθαρτηγίου καὶ τῆς Κολάσεως, ἢν ἐπιτρέπται νὰ ἐφαρμόσῃ τις τὸ ὄνομα τοῦτο τὸ ἀναλοιφώτως ἀνελπί εἰς τὰς ὁδύνας ὡς μόνον φάρμακον εἶναι ἡ ἀπειρος καὶ ἀγία Ἐλπίς.

Μελανείμων ὑπρέπετης παραλαβὼν ὠδηγήσεις τὴν ξένην διὰ μέσου στενοῦ διαδρόμου κοσμούμενου ἐκ θαυμίσκων εὐανθῶν παραχαλεῶν, αἴτινες ἀπετέλουν τὴν μόνην χάριν τοῦ χρώου ἐκείνου, τοῦ ὁποίου πολλὰ μέρη οὐδαν πυκνῶς διὰ λαχανικῶν πεφυτευμένα,

κατεδείκνυον τὴν αὐστηρὰν καὶ οἰκονόμον τῆς διευθυντρίας ἐπιστασίαν. Εἰσῆλθε κατ' ἀρχὰς εἰς μικρὸν ισόγαιον δῶμα, ὅπερ ἀπετέλει συγχρόνως αἰθουσαν μετρίας ἀστῆς, ἀμα δὲ καὶ πεντηρὸν μοναστηρίου διαλεκτήριον. Ἀναμένουσα τὴν ἐμφάνισιν τῆς διευθυντρίας, ηνοιξε τὸ ἐπὶ τῆς τραπέζης εὐρισκόμενον λεύκωμα· ἀλλὰ πρὸ τῆς παρουσιασθείσης οἰκτρᾶς θέας δὲν ἥδυνθη νὰ συγκρατήσῃ κίνημα ἀκουσίας ὀπισθοχωρήσεως. Αἱ σελίδες τοῦ βιβλίου περιείχον φωτογραφίας παριστάσθασις τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας νοσώδεις καταστάσεις τῶν νοσηλευομένων ἐν τῷ καθιδύματι τούτῳ, ὅθεν οὐδεμία ἀσθενῆς ἐξηρχετο ζῶσα. Τινὲς τῶν σελίδων τούτων περιείχον φωτογραφίας νεκρῶν· αὗται μόναι οὐδαν αἱ πττον φρικώδεις.

Μετὰ στιγμάς τινας ἐνεφανίσθη ἡ διευθύντρια, ὑψηλὴ καὶ μελανείμων γυνά. Αὕτη οὐτο γνωστὴ ἐν τῷ ὑψηλῇ κουνωνίᾳ πρὸ τῆς χροείας αὐτῆς, ἀλλ' ἔκτοτε διηῆλθε πάντα τὰ διαρρεύσαντα μακρὰ ἔτη ἐν τῷ ιδρύματι ἐκείνῳ ὅπερ αὐτὴ δι' ίδιας δαπάνης είχεν ιδρύσει, καὶ, ὅπερ δυσχερέστερον ἀσυγκρίτως, διὰ τοῦ ιδίου ὑπερόχου οὐθικοῦ καὶ πνευματικοῦ σθένους διπύθηγεν.

"Ἐν τῷ πενθίμῳ ἐκείνῳ χώρῳ τυπικαὶ καὶ φοῦσδαι φιλοφρονήσεις οὐδένα θὰ είχον λόγον ὑπάρξεως· ὅθεν ἀνευ τινὸς προσομίου ἡ διευθύντρια ἔτεινε πρὸς τὴν ξένην τὰς χεῖρας καὶ τῇ εἶπε :

— Καλῶς οὐλθατε, κυρία· οὐκουσα διτε είσθε συνάδελφος, διτε συναγωνίζεσθε πρὸς ημᾶς ἐν τῇ ἐξοχῇ.

— "Ω, ὁχι! εἶπεν οὐ κόμησσα δεικνύουσα τὸ λεύκωμα, ὅπερ τῇ ἐνεποίησε φρίκην· ἀπέναντι ἐκείνων τὰ ὄποια ἐδῶ εἶδον, τὸ ἐν Σενάκι νοσοκομεῖον μου εἶναι τόπος ἀναψυχῆς.

Τότε η ἐνάρετος χήρα σημαίνουσα μυστικὸν κώδωνα, εἶπε πρὸς τὴν ἐπισκέπτριαν :

— Ἐπιτρέψατε μοι νὰ σᾶς ὀδηγήσω πρῶτον εἰς τὸ παρεκκλήσιον· θὰ ἐργασθῶμεν κατόπιν.

"Ἐν τῷ ναϊδρίῳ τὸ ὄποιον διὰ δύο ἀντιθέτων θυρῶν συνεκρινῶνται πρὸς δύο αἰθουσας πολλαὶ μελανείμονες ἐπίσης γυναικεῖς προσπούχοντο ἥδη, ἐντὸς ἀτυποσθαίρας ἀλγεινῶς παραδόξου ἐν ἡ τὸ ὄγρανιον τοῦ λιβάνου μύρον ἀνεμιγνύνετο εἰρωνικῶς πρὸς τὴν ἀπεκθῆ ὁδμὸν τοῦ φανικοῦ ὀξέως, τὴν βαρεῖαν δυσωδίαν τῆς ἐκεὶ διαδραματιζούμενης πενθίμου καὶ ἀθοργούτου πραγματικότητος.

Μετὰ τὴν βραχεῖαν πρὸς τὸν Θεόν ἐπίκλησιν περὶ τὰς εἰκοσιν εὔσεβεις νοσοκόμοι, αἱ μὲν σταθεραὶ ἐν τῷ καθιδύματι καὶ τιτλοφρόνον ἀξιωμα περιεβλημέναι, αἱ δέ, ὡς η Θηρεσία, συμπληρωματικαὶ, συνηθούσιμοισαν ἐν τῷ φαρμακείῳ, δησού ἐκάστην αὐτῶν ἀνέσυρεν ἔξιδιον σύρτου τὸ περιζωμα, τὰς χειρίδας καὶ τὴν κειρούργικην ὁργανοθήκην αὐτῆς. Προέβησαν δὲ εἴτα δλαι ὄμοιο εἰς τὴν ἐσπερινὴν ἐπίδεσιν τῶν ὄγροντον αἵτινες ἐπασχονταί καρκίνου.

"Ηδη εἰς δλαι τὴν ἐκτασιν τῆς εὐρείας αἰθούσης ἀντίχουν ἐπικλήσεις πυρετώδεις, ἀνυπόμονοι καὶ ἀπέλπιδες, καὶ ἐκ τῶν πελιδνῶν ἐκείνων στομάτων, δῶν τὰ πλειστα πδαν παταρεῖσαν διαφορὰ δύο ἵσθις μεταξὺ τοῦ Καθαρτηγίου καὶ τῆς Κολάσεως, ἢν ἐπιτρέπται νὰ ἐφαρμόσῃ τις τὸ ὄνομα τοῦτο τὸ ἀναλοιφώτως ἀνελπί εἰς τὰς ὁδύνας ὡς φάρμακον εἶναι η ἀπειρος καὶ ἀγία Ἐλπίς.

— Γεύγορα ! γεύγορα ! πρός Θεοῦ, εἰς ἐμὲ πρῶτον ! ή ὡρα ἐπέραδεν, εἶμαι βεβαία βλέπεις δὲν εἶναι ἀσθενής ὁ ἔκημέριος, καὶ τώρα πῦρ τὸν ὡραν ν' ἀρχίσῃ τὸν ἑσπερινόν του. Τινὲς τῶν ἀλλιών ἐκείνων ὑπάρξεων ὠρύοντο ἐξ ὀδυνηροῦ πόθου ἐπικαλούμενα ώστε οὐδονίν ὑπερτάτην τὸν θεῖαν ἐκείνην καὶ μοναδικὴν καθ' ὅλην τὸν ὥμέραν στιγμὴν καθ' ήν ζειδώρος σταγῶν μορφίνης θὰ κατεπράνε τὰ πολυστένακτα ἀλγη τῶν. Αἱ μικραὶ ἀργυραὶ σύριγγες ἀπὸ κλίνης εἰς κλίνην μεταφερόμεναι, ἔχαρισαν πῦρ δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ τὸν παυσίλυπον ὑπον, βαθεῖα δὲ νεκρικὴ σιγὴν διεκύθη μετ' οὐ πολὺ ἐν τῇ πρὸ μικροῦ ταραχῶδει αἰθούσῃ. 'Αλλ' πῦρ προκίζεν ή ἀγωνιώδης ὥρα διὰ τὰς σχετικῶς κάλλιον ἔχουσας.

Ἡ Θρησία ως πῦρ μόλις τοῦ ἔργου καταρχομένην ἀνεδέξατο τὸν θεραπείαν μιᾶς τῶν ἐλαφρότερον προσβεβλημένων ἀσθενῶν, γυναικὸς εὔρωστου τὸ παράστημα, πῆτις ἄγνωστον ἀντὶ πεντηκοντοῦτης ἢ δεκακοκταετῆς, καθ' ὅτι παρ' αὐτῇ ἐπὶ τῆς εἰδεχθοῦς, ἀμόρφου καὶ φρεγαρώδους χώρας, πῆτις συνθηματικῶς μόνον ἐκαλεῖτο σρόσωπον, διάβροχοι ἐκ φανικοῦ ὄξεος τολύπαι μοτοῦ ἀντικαθίστων τὰς ἐλλειπούσας παρειὰς καὶ τὸν ρῆνα. 'Αλλὰ μετ' ηλιθίου τινὸς φαιδρότητος, φαιδρότητος ἀγρίας καὶ φρικώδους ἐν καταστάσει οὕτως ὀδυνηρῷ, ή κατάδικος αὐτῷ, ἐφ' ἦν ἀμετακλήτως ἐπεκρέματο πῦρ τοῦ θανάτου ἢ ἀσρόπος μάχαιρα, μόλις ἐπλύθησαν αἱ γαγγριώδεις μόλις πληγαὶ της καὶ οἱ μοτοὶ ἀνενεῳθοδαν, προκίσεις καριτολογοῦσα πρὸς τὸν Θρησίαν ἐφ' ἑαυτῆς.

— Εὐχαριστῶ, καλὴ μου κυρίᾳ· εἰδὼς ἀρχαρία ἀκόμη καὶ ὀλίγον σιγανή, ἀλλὰ μὴ φοβεῖσθε σᾶς ὑπόδηματα ὅτι θὰ συναιθίσοντες ἐπάνω μου· θὰ σᾶς κάμω τὸν χάριν αὐτήν, ἀφ' οὐ μάλιστα αἱ εὐμορφοὶ γυναικεῖς πρόπει ν' ἀνταλλάσσουν χάριτας μεταξύ τῶν. 'Ε!... πιστεύσατε με κ' ἔγω ὑπῆρχε ποτε ωραία ὡς σεῖς... ἀν μοὶ ἀποδώσητε τώρα τὸ πρόσωπόν μου, τὸ πρῶτον μου πρόσωπον, θὰ λέγω εἰς ὅλους ὅτι εἰσθε ἐπιτιθεία ἀλιθινά.

— Θὰ σᾶς τὸ ἀποδώσω, θὰ ιδίνετε ἀσθενεῖς εἰς πολὺ χειροτέραν κατάστασιν ἐθεραπεύθησαν ἐδῶ, ἀπίντησεν ή Θρησία, ἔχουσα ἐντολὴν ὅπως μὴ φειδοταῖ φιλανθρώπων ψευδολογιῶν, αἴτινες πάντοτε σχεδόν ὡς χρησμοὶ ἐπιστεύοντο.

— 'Αλλ' ή ἀσθενής προσέλθεν αὐτοσιγγεῖ σοβαρὸν θήσος, λάμψεις δὲ ἀγρία καὶ θλιβερὰ ἐσελάγισε τὰ ξηρὰ αὐτῆς δύματα.

— Ἡξεύρω ὅτι εἶναι πιθανὸν νὰ iατρευθῶ ἀλλὰ μιαν οὐδονίν τῆς ζωῆς, θὰ τὸν στερηθῶ αἰωνίως, ἀλλοίμονον ! ... ἄχ, ποτὲ δὲν θὰ κάπνισω πλέον ! ..

— Απαλλαγεῖσα τῆς σχετικῶς οὐχὶ λίαν δυσχεροῦς δοκιμασίας ταύτης ἡ νεαρὰ γυνὴ, ἀπεδύθη εἰς ἀλλοὺς πολλῷ ηρωϊκώτερούς ἄθλους. Ἐπέδεσε πληγάς, διὰ τῶν δόποιων διεφάνετο γυμνὸν τὸ δόστοιν ὀλοκλήρου μελόντος οἰουδήποτε, δι' εἰδεχθῶν δὲ σκαψῶν θραδέως ὀρυττομένων ἐν τῇ σαρκὶ πολλάκις διεῖδε πάλλουσαν τὸν καρδιαν καὶ κολπουμένους τοὺς πνεύμονας. 'Αλλ' ἐποήθη στερρά καὶ ἀκλόνητος μέχρι τέλους, στηρίζομένην ὑπὸ τῆς ἀγρίας εὐθενείας καὶ τῆς ισχυρᾶς βουλήσεως της, πρὸ πάντων δ' ὑπὸ τοῦ ιεροῦ παραδείγματος τῶν λοιπῶν ηρωΐδων, ὃν τὸ εὐγενές καὶ πολύαθλον ἔργον συνεμερίζετο. Τινὲς ἔξ-

αύτῶν τὸν ἔγνωσιζον, πολλαὶ δὲ γνωσταὶ πρὸς ἀλλήλας ἔκαιρετῶντο μόλις διὰ νεύματος ἀδιοράτου καὶ φράσεως τινος λακωνικῆς καὶ κρυφίας, διότι, κατοι τὸν ἑσπέραν ἔμελλον νὰ συναντηθῶσιν ἐν τῷ θεάτρῳ ἢ ἀνὰ τὰς ἀριστοκρατικὰς χρυσοθύρους αἰθούσας, ἀλλ' ἐν τῷ παραβύστῳ ἐκοίνῳ τῆς ἀποκέντρου ὁδοῦ οἰκρ, ὃπου ή φιλανθρωπία τὰς συνήνουν, ή τρυφερὰ τῶν καρδιῶν των ἀγρύπτης ταῖς ἐπέβαλλε ν' ἀποθεύγωσιν οὕτως εἰπεῖν ἀλλήλας, δην τρόπον ἀποφεύγονται ἀλλαὶ εἰς πολλῷ ἥττον ἐντίμους συναντήσεις, αἴτινες εἰς σιγὴν καὶ λήθην πρέπει νὰ ταραδίωνται.

Ο 'Αλέργτος ἀνέμενε τὴν σύζυγόν του ἐν τῇ μικρᾷ οἰκούσῃ.

— "Ἄχ, δὲν θέλω νὰ καταπονῶται πολὺ αἱ ἀγαπηταὶ κεῖσθε! ἔλεγεν ἀσπαζόμενος τὰς κεινοειδεῖς καὶ φοδωνυχας δακτύλους, ηδέα μύρα κατὰ τὸν ποθητὸν στιγμὴν ἐκείνην φιλαρέσκως ἀποπνέοντας.

— Ηοτὲ δὲν θὰ καταπονηθῶ, εἰπεν ἐκείνη εὐχαριστοῦσα τὸν Πανάγαθον, δοτὶς μ' ἐλπιπόνη καὶ δοι ἀπέδωκε τὸν ζωὴν καὶ τὸν ὑγείαν, δοτὶς μὲ καθιστῷ τόσον εὐδαιμονα, ἐνῷ εἰς ἄλλα ἀνθρώπινα ὄντα ἐν τῇ ἀνεξερευνήτῳ βουλῆῃ. Του στέλλει τοιαῦτα ἀπεριγραπτα μαρτυρία.

— Σκοπεύεις νὰ μεταβῆς ἐκεῖ πάλιν; εἰσαι ἀκόμη πάτωχος.

— Θὰ μεταβῶ! ἀπίντησε σοβαρῶς· θὰ μεταβῶ ὅχι μόνον κατὰ καθηκον, ἀλλὰ καὶ χάριν ἐμαυτῆς, διότι ἀνευρίσκω ἐκεῖ ὡς ἀνεκτίμητον παρεγγορίαν τὴν ἀξίαν ἀληθοῦς καὶ ὑψηλῆς ὑποληψίας μερίδα τοῦ κόσμου τὸν ὄποιον περιεφρόντια τόσον πολὺ.

— Εκτοτε ἀπαξ καδ' ἴσσομάδα ἀδιαλείπτως διήρχετο ἐν τῷ θλιβερῷ θεραπευτηρίῳ ὑμέραν πλὴν ἀπὸ τῆς αὐγῆς μέχρι τῆς ὥρας τοῦ δείπνου εἰς τὸ δόποιον παρεκάθιζε μετὰ τοῦ συζύγου της. 'Αλλοίμονον! δύσφιλλον προσήγγιζεν ἡ ὀλεθρία ἐποκή τῆς δίκης, τόσφι μᾶλλον ἐκείνος ἐστερέουσαν αὐτὸν εἰς δόστοιν τίνα βεβαιότητα . . . Λεπταὶ τινες ἐνδείξεις, ἀδιόρατοι εἰς δύματα ήττον δικυδροῦ, κατέπειθον αὐτὸν διότι ή ἐνδεχομένην ὀλοσχερίας καταστροφὴν τῆς περιουσίας θὰ ήττον κρίσις ὀλεθρία εἰς τὸν εἰδαίμονιαν αὐτῶν. Στενάζουσα ἀνεμψυνήσκετο τῆς ἀποπτάσης ηδη πορείας τοῦ βίου των. Πολλάκις, δτ' ἐπανύρχετο ἐκ τῶν ἀτελευτήτων μετὰ τοῦ δικυδροῦ του συνεντέξεων ὁ 'Αλέργτος ἔξεπληττεν ἀλγενῶς τὸν τρυφερὸν σύζυγόν του ποιῶν αἰφνιδίως ἀπότομα κινήματα ὀργῆς καὶ λύπης, ἢ ἀπροσδοκήτως ἐξερχόμενος τοῦ δωματίου ἐπὶ προφάσεις ἀσημάντου αἵτιας, μόνον ὅπως ἀποκρύψῃ τὸν μελαγχολίαν αὐτοῦ, ή παραδιδόμενος ἀκρατήτως εἰς ρεμβασμούς δυσαρέστους περὶ τῆς χάριτος τὸν δόποιαν ἐκείνοι αἰτήσασα ἐλασθε παρὰ τοῦ υιοῦ τοῦ ἔχθροῦ των, παρὰ τῆς ύποπτου ἀτομικότητος. 'Αλλοτε δὲ πάλιν διεφαίνετο ἐν αὐτῷ ἀποθάρρουσις οἰκτρά, ἀπίστευτος προκειμένου τερρίανδρος διστις πολλῶν ἀλλοτες ὑπερεῖχε κατὰ τὸ ηθικὸν οθένος καὶ τὸν ἀπαγάμιλλον δραστηριότητα.

— 'Ενθυμηδουσ! ἐνθυμηδουσ! τῷ εἰπέ ποτε ὁ Θρησία· ἐπὶ δύο δια ἐπάλαισες ἀλλοτες κατὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὡς σὺ δ' ίδιος ἔλεγες· εἶναι λοιπὸν δυσκολωτερον τὸ νὰ παλαιάσῃς τώρα κατὰ τοῦ Καδαρού; διτοι κοι τὸν ιεροῦ παραδείγματος τῶν λοιπῶν ηρωΐδων, ὃν τὸ εὐγενές καὶ πολύαθλον ἔργον συνεμερίζετο. Τινὲς ἔξ-

δτι έγώ στέρεουμαι θάρρους, έδο ήμαρτος. φίλε μου!... Θα μὲ βλέπῃς τότε μειωδῶν συγχνότερον ίσως ή σύμμερον! ώ, πρὸς Θεοῦ, γενοῦ, γενοῦ πάλιν ὁ ίδιος! δὲν ἔλεγες μόνος σου σὺ ότι οι εὐγενεῖς ἵπποι ἀντέκουσιν ὅθοι μέχρι τέλους εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς μάχης;

— Ναι! . . . ἀπεκριθὲ ἐκεῖνος δι' ὑποκάψου φωνῆς ἀλλὰ δὲν σοὶ εἶπά ποτε ὅτι ἀντέχουσι καλλίτερον τῶν ἄλλων εἰς τὸν ιππόμυλον καὶ εἰς τὸ ἄδοτον. . .

Τέλος, ἀρχομένου τοῦ ματού μηνός, τὸ ἐφετεῖον τοῦ πταισματοδικείου ἐπεκύρωσε τὴν πρώτην ἀπόφασιν, συνεπείᾳ τῆς δόπιας θύλιβεραι ἐφέξης συμφοραὶ ἐπιπτείουν τὸ νεαρόν ζῆτυγος. Ἀλλ' ἀριθμοδοκήτως ὅλως καὶ ἀντιθέτως πρός τὰ μέχρι τοῦτο φαινόμενα πῦδον ὅτε πᾶσα ἑλπὶς ἀπωλέσθη, δὲ νεαρός ἀριστοκράτης ἀπέβη καὶ αὐθις ἄξιος ἁντοῦ καὶ ἀγεωκῶς τὴν κεφαλὴν ἀνυψώσας, ἀντιμετώπισε γενναῖας τὴν λαιλαπα, ἐβάδισε στερεῶς κατεναντίον τοῦ κινδύνου, ὡς οἱ ἀνδρεῖοι πρόγονοι του ἐβάδισάν ποτε ἡρωϊκῶς ἀναβαίνοντες ἀδίκως εἰς τὸ ικρίωμα. Ἡ δὲ εὐγενής σύζυγός του, ὡς ἀνδρεία ἀριστοκράτις ἐπίσης, προσθειδιῶσα ἀταράχως ἥνοιξε πάλιν τοὺς πυλῶνας τοῦ μεγάρου πρός τοὺς ἐπισκέπτας οἵτινες ἀθρόοι ἀπαξ ἔτι συνέρρευσαν.

‘Ως πλεῖστοι δόσοι, ἐπωθελούμενοι τὸ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τινὸς τῶν Μονυμορενού προσπεποιημένον πένθος, συνενδοῦνται εἰς συναθροίσεις, αἵτινες εἰς τέρψιν καταλήγουσιν, οὕτως ἡ μειζών τῆς παριστανῆς κοινωνίας μερὶς ἔλεγε τότε πομπωδῶς ἀπομάρσουσα ἀνύπαρκτον δάκου :

— Ἐπεσκέψθητε τοὺς Σενάκ; . . Οἱ ταλαιπωροὶ φαίνονται ἀκετά γενναῖοι: ἡ δυστυχία νέα!

Μόνον ὅστις ὑπεβλήθη ποτὲ εἰς τὰς αὐτὰς θίτικας βασάνους, θὰ δυνηθῇ νά̄ ἐννοΐσῃ τὶ ὑπέστη ἢ Θηρεδία εὑρεθεῖσα πρὸ τῆς θλιβερᾶς ταύτης ἀδιεξόδου, οἵτις ήγε συγχρόνως ἐκεῖ ὅπου θάπτονται οἱ ἀποθανόντες καὶ ἐκεῖ ὅπου αἱ εἰς δημοπρασίαν καταδεδικαζούνται περιουσίαι ἔκτιθενται.

Οὐδαὶ αἱ καλοκαγαθοὶ ψυχαὶ ἐκεῖναι, αἴτινες δι’ ἑκφράσεων τετοιμμένων τῇ ἔξεδηλουν τὸν εἰλικρινῆ αὐτῶν συμπάθειαν καὶ λύπην, ἔξηταζον διὰ βλέψυματος παγετώδους συγκρόνως τὸ ἀτομον αὐτῆς, ἐν φόρῳ ἀπεστήθιζον τὰς τυπικάς συμβουλάς καὶ παρογγορίας περιέφερον ἄπλειστον δύμα ἐντὸς τοῦ μεγαλοπρεποῦς μεγάρου, οἷονει Ἰνα ἔγχαραξώσιν ἐσαεὶ ἐν τῇ μνήμῃ τὸν σοβαράν καὶ ἐπιβάλλουσαν εἰκόνα του.

Συνελόντι εἰπεῖν ἡ κοινωνία μετὰ τοῦ αὐτοῦ πάντοτε αἰδιθήματος τῆς κακοβούλου ἐκτιμήσεως καὶ χαιρεκακίας προσέβλεπεν πᾶν ἔξαφανιζούμενας ἐκ τῆς πολυυθρύβου σκηνῆς τις τὰς δύο ταύτας ἀτιθάσθους ὑπάρχεις, αἴτινες ἀείποτε ἀνεδείχθησαν ἀγε-ρώχως ἀδιάφοροι πρός τὸν εὔνοιάν της καὶ ἀναντιρρήτως ἀνώτεραι τῶν ἀπόδων σμικροτάτων τις, ἔσχατον δὲ καὶ οὐχὶ ἐλαφρότερον τῶν προηγουμένων δια-πράττουσαι ἔγκλημα πᾶν, ἀπεδείκνυνον δι τοῦ δὲν ἐπι-θυμοῦσι νὰ ἐφελκύσωσι τὸν οίκτον αὐτῆς. Το ἔγκλημα τοῦτο ἐπιμώρησεν ἐκείνην οίκτείρουσα ἐπὶ μᾶλ-λον αὐτοὺς μετὰ διατόρους ἐμφάσεως.

Δοιπόν, τί θὰ κάμητε, ταδαιίπωροι φίλοι; τοῖς

Σλεγον οι φιλανθρωπότατοι, ή θρησκευτικοί κάλλιοι εἰπεῖν.

Εὐάριθμοι τίνες, γνωρίζοντες καλῶς τὸν χαρακτῆρα τῶν δύο συζύγων καὶ ἐπομένως βέβαιοι ἐκ τῶν προτέρων περὶ τῆς ἀπαντήσεως ἢν θὰ ἐλάμβανον, τοῖς ἑδνήλασαν γενναιώς ὅτι τοῖς τρεσσάροις τὸ βαλάντιον αὔτῶν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι δέν ἐκινδύνευον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς μείζονα θυσίαν ἢ ἐὰν προσέφερον ἀφειδῶς ὅγκους δλους κριθῆς καὶ σίτου εἰς τετραυματισμένους αἰθεροβάμονας ἀετούς.

Ἐν ἑώρατοι διετυπώθησαν ἀνέλλιπῶς ἄπασαι αἱ ἔθιμοταξίαι τῆς τυπικῆς σύμπαθείας δι' ἣς ἡ ἀνθεκτική κοινωνία περιβίλλει τὸν ἔξαρθνισν τῶν πτυμένων ἀπό προσάπου τῆς γῆς, ὡς θάλιερά δὲ κορωνίες ἐπετέθη ὁ ἐπικῆδειος λόγος ὃν ἐξεφώνησεν ὁ βαρόνος Ζαβερδάκι δι' εἰκοσι μύρων λέξεων. Ὄτε τις ἐγγνωμάτευε περὶ αὐτοῦ ὅτι ὁ Ἀλβέρτος καὶ ἡ Θηρεσία ἀνίκον εἰς ἄλλον αἰώνα, ἀπήντησε :

— Ναι. τὸ πιστεύω . . . ἀλήθεια, ὅχι μόνον εἰς
ἄλλον αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλον πλανήτην! . .

Συγχρόνως δὲ Γιώπων Δουβουκέ φρονῶν ὅτι ἔθθασεν ἡ κρίσιμος στιγμή, προέτεινεν ἐκ νέου πρὸς τὴν κόμυσαν τὸ νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν χωρισμοῦ τῆς ιδίας ἀπὸ τῆς συζυγινῆς περιουσίας, ὅπως μὴ αἰφύνει ἀπαλλοτριωθῇ αὐτῆς.

Αλλ' απροσδοκήτως αιψυνδία κλιδίσις πηγαγε τὸν γέροντα Καδαρού πρὸ σοβαροτέρου καὶ ἀδθαλεστέρου δικαστηρίου, τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ὅποιου οὐδέποτε οὕτος ὑπόπτευσε.

IE'.

Από πολλῶν ἐδόμαδων δὲ γέρων Σινιὸλ ἀντικατεστάθη ὑπ' ἀλλου ἐν τῷ πορθμείῳ τοῦ Ροδανοῦ· ἀλλ', εἴτε ἔνεκα τοῦ ἔξιδιάζοντος αὐτὸν. πνεύματος τῆς ἀτιθάσθου ἀνεξαρτησίας, εἴτε ὅπως μὴ ἀπομακρυνθῇ ποσῶς τοῦ προσφιλοῦς ποταμοῦ, ὅπτις κατὰ τὴν ἐκφρασιν αὐτοῦ, μέχρι τοῦδε « ὡς πατήῃ τὸν διέθερεψεν », ἀπέροιψε τὸ ἄσυλον ὅπερ φιλανθρώπως τῷ προσήνεγκεν ἢ Θηρεσίᾳ ἐν τῷ πτωχοκομείῳ αὐτῆς. Οὐχ λίττον ὅμως φῆμαι οὐχὶ ἀναλήθεις διελάλικαν μυσιάκις ὅτι ἡ αὐτὴ εὐεργετικὴ χειρὶ παρέσχεν εἰς τὸν δυστυχοῦ γέροντα τὰ μέδα τῆς συντηρήσεως, δι' ὃν οὗτος ἐγκαθιδρύθη εἰς μικρὸν παρόχθιον οἰκιδρού ἐκεῖ ὅπου τὸ προθυμεῖον ἐστάθμισε.

Ο Φορτουνάτος ἔξικολούθησε συνοικῶν μετ' αὐτοῦ, ἀκουσίως δέ ἔκηρθιζεν οὕτως ἵτι μᾶλλον τὸν γηραιόν του πατέρα, ὅπτις μετὰ λύσσης ἔβλεπεν ἀποτυχοῦσαν ὑπὸ μίαν ἐποψὺν τὴν ἐκδίκησιν αὐτοῦ. Ο νεανίας ἐφαίνετο ἔξαιρετικῶς τερπόμενος ἐν τῷ νέᾳ αὐτοῦ κατοικίᾳ, ἔνεκα δὲ λόγου, διν παρακατόντες θά μυθωμεν, δι βίος του μετεβλήθη πραγματικῶς. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἀπλοῦ ἐργάτου στολὴν ἐνδεδυμένος ἐλεύκανε. τούς τοίχους τοῦ οἰκισκού ἔβαθε διά ζωηρᾶς χροιᾶς τὴν θύραν καὶ τὰς θυρίδας καὶ διώρθωσε τὸ πέριξ τῆς κατοικίας διηκονός ἐξ εὐθεαύστων πασσάλων κιγκλίδωμα. Ἐδωτοικῶς τὸ οἰκια μά έκοδημήθη διν ἐπίπλων ἀπλῶν, ἀλλ' ἐπαρκῶν, τὸ δὲ κηπάριον αὐτοῦ πλουτισθὲν διά λαχανικῶν καὶ ἀνθέων, παρεῖχεν ἀσύλον κατὰ τὴν νύκτα εἰς δρυνίας εὐτραφεῖς καὶ εύπτερους, αἴτινες ἐν καιρῷ μέρος συνέλεγον λιμπτοικῶς τοὺς κόκκους τοῦ δί-

του τοὺς παρεκπίπτοντας ἀπὸ τῆς ἀλέτιδος πέτρας τοῦ πλασίου κροτοῦντος μύλου ἐπὶ τῆς παραποταμίας ὅδοῦ.

Πολλάκις δὲ οὐ μελανόπεπλος νῦξ ηρχετο ἀπλοῦσα ἐπὶ τὸν αἰθέρα τὰς νεφελοειδεῖς αὐτῆς πτέρυγας ώχρά τις καὶ ως αὐτὴ μελανείμων σκιὰ γυναικὸς δι' ἀγνώστων ἀτραπῶν ἐκ τοῦ χωρίου προερχομένη, διωλισθαινε κρυψίως εἰς τὸν ταπεινὸν οἰκίσκον, δι' ἀνησύχων ὄμμάτων περιβλέποντα κύκλῳ, μὴ ἔχθρικός ὁθοιαλῷς τὴν κατώπτευσθεν : Ἡποῦ ἡ μήτηρ τοῦ διωκθέντος υἱοῦ. Αὕτη πρό τινος ἔτι ἔτρεψε διακαστέραν ή δύναμις μνησικακίαν κατὰ τῶν Σενάκ, ή δὲ διαγωγὴν τοῦ υἱοῦ της ἐξηρθίσθεν αὐτῖν πλέον ή ὑπερβαλλόντως, ὥστι οὐτοῦ ἀποστασία ἐπαισχυντος· ἀλλὰ σὺν τῷ χρόνῳ η φλεγέθουσα αὐτὴ πυρὰ τοῦ ἀπλάντου μίσους ἀπεκοιμήθη ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς πρεσβύτιδος, η μᾶλλον κατενικήθη καὶ ἀπετνίγη ὑπὸ τοῦ μυτρικοῦ φίλτρου, ὅπερ βαθὺποδὸν ὑπερίσχυσε. Προσεπάθησε τότε νὰ καταπραύνῃ τὴν θηριώδην καρδίαν ἑκείνου, ἀλλὰ . . . κόπος μάταιος!.. ὁ Καδαρού ἀν ἀφίετο εἰς ἑαυτὸν θὰ πορέμει ἵσως, ιδίᾳ πρὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἦν ἐπορίσθη τὴν ἐπισφαλῆ βεβαιότητα δι τὸ θὰ κατορθώσῃ νὰ πλουτήσῃ διὰ τῶν μηκανογραφιῶν καὶ τῶν φαδιουγγημάτων του· ἀλλὰ παρ' αὐτὸν πηγείρετο ἀπειλητικός καὶ ὄφιόκομος τῆς "Ἐριδος δαίμων, ἐν τῷ εἰδεχθεὶ προσδώπῳ τῆς θυγατρός του Βασιλικῆς.

"Η Λαιτισία ἐνόπερ μετ' ὀλίγον ὅτι ὀλως ἀδύνατος οὐτοῦ η ποθομένη διαλλαγή. Συγκρόνως ὅμως η δυστυχής μήτηρ ἔντρομος εἶδεν ἀπειλουμένην τὴν ζωὴν τοῦ υἱοῦ της, δεύτερον οὐδὲν καὶ σφοδρότερον δεκομένη τραῦμα ἐν τῷ μυτρικῷ αὐτῆς φίλτρῳ. Δις η τρίς, ως ἔνοχος ἀποκρυπτομένη κατώρθωσε νὰ ἴητ τὸν προσφιλῆ ἀπόβλητον, καὶ ἐπὶ τοῦ κοιλανθέντος ἑκείνου προσώπου, τὸ ὄποῖον ἀγνωστος ἔτι εἰς αὐτὸν ἀλγεινότατος καὶ ἀνύκεστος πόνος κατέτρωγε, μετὰ παλμῶν ἀρρώτων διέγνω ἀπαισίους καὶ ἔγκτοὺς οἰωνούς.

"Οτε δ' οὐτης κρυψίως συμπεριλαμβανόμενος ἐν τῇ κατὰ τοῦ γηραιοῦ πορθμέως ἐκδικήσει τοῦ ἀδύνατον πατρός, κατέθυγε μετ' αὐτοῦ εἰς ἄλλην στέγην, η μήτηρ, ἀξιωθεῖσα συνεντεύξεως ἐπιμελῶς ἀποκρυβείσης, ἔξωρικιδεν αὐτὸν μετὰ δακρύων ὥπως ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρικὴν φωλεάν. 'Αλλ, ἑκεῖνος τῇ ἀπίντησε δι' ἄλλου ὅρκου ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ ὑπερβῇ τὸν οὐδὸν τῆς οἰκίας ἑκείνης, ητις ἐβεβλώθη διὰ τῆς στυγεωτάτης ἀδικίας, εἰμὶ μόνον ἐάν, ἀπροσδοκήτως μετανοῶν, ο πατήρ του ἐθετε τέργμα εἰς τὰς ἀπανθρωπίας δι' ὧν οὐδὲν τὰς κείσας ἔμβλυνε. 'Αλλ, ἄλλοιμον! . . . η δίκη ἔβαινεν αἰσίως δι' αὐτὸν, οὐδεμία δ' ἐλπὶς ὑπῆρχεν ὅτι οὐτος θὰ μετέβαλλεν αἴφνης τὴν πορείαν αὐτῆς.

"Εκτοτε οὐδέμοιρος μήτηρ ἐν μόνον ἐπόθει: τὸ νὰ καταστήσῃ ὅσον οἶστον τε ἀγεκτοτέραν τὴν ἔξοριαν τοῦ τέκνου αὐτῆς. Διὰ προσπαθεῖῶν καὶ κόπων ἀπειρῶν κατώρθωσε μόλις νὰ καταπείσῃ τὸν οὐρανὸν ἀποχθῆναι λουδοβίκια τινὰ τὰ δόποια οὐδυνήθην νὰ ὑπεξαιρέσῃ ἀπὸ τῆς μηκολόγου γλισχρότητος τοῦ ἀνδρός καὶ κυρίου της. Οὕτω δὲ ὡς γέρων πορθμεύς καὶ ο σύνοικος αὐτοῦ ἀπῆλαυσαν ἀνετωτέρους πως βίου,

χάρις εἰς τὴν ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν κατάθεσιν κεφαλαίου, ὅπερ συνενωθὲν ἐθεωρήθη κοινόν.

'Αλλ, ὡς ἔκπληξις! η γηραιά Κυρνία οὐχὶζεν οὐδὲν καταλαμβανομένη οὐπὸ ἀληθοῦς καὶ ζωροῖ πρὸς τὴν Θηρεσίαν, ἀγάπτης, ητις ἀσυνναισθήτως εἰσέδυεν ἐν αὐτῇ οἰονεὶ δι' ἀντανακλάσεως. Ο νεανίας ὅστις ηγάπτα τρυφερῶς τὴν μυτέρα του διετοῦ οὐτοῦ οὐτοῦ σχετικῶς εύτυχης, μετέστη εἰς ἀληθῆ πρὸς αὐτὴν λατρείαν ἀνευδίσκων οὐδὲν ἐν τῇ τραχείᾳ ἀλλ' ἀγνῇ αὐτῆς καρδίᾳ τὴν μόνην ηγὼ ητις εἰς τοὺς μυχίους παλμούς του ἀνταπεκρίνετο. Τῇ ἐνεπιστεύσατο λοιπὸν τὰ ἐσχάτως συμβάντα τῇ ἀφηγήθη ὅτι συγνότησεν αὐγὴν τίνα παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ Ροδανοῦ τὴν εὐγενῆ πυργοδεσπότιδα ἐρχομένην μόνον ὥπως ὑπερασπίσῃ τὸν τιμὸν τῆς στέγης αὐτῆς· η δὲ περιπαθῆς τῆς ἐξηκοντούτιδος τῶν μεσημβριῶν χωρῶν κόρης ης η κόμη διέμενεν ἔτι ἐβενόθριξ καὶ κυματόεσσα, ἐξηπτετο ἀκούσουσα τὰ ιστορίματα ταῦτα, τῶν ὁποίων τὸ συμαντικὸν θέλγυτρον ἔμεγαλοποιεὶ η θερμῇ φαντασίᾳ της. Ἡπόρει οὐδὲν πῶς καὶ διὰ τί ἐμίσησε τέως τὴν ἐπαφρόδιτον ἑκείνην ἀριστοκράτιδα, ητις ἐφέρετο πρὸς τὸν προσφιλῆ οὐδόν της ως πρὸς φίλον, ως πρὸς ἀδελφόν, ἐμπιστευομένη αὐτῷ τὸ συμφέρον, τὸν σκισπόν, τὸ ἀτομόν καὶ τὴν ὑπόληψιν αὐτῆς ἔτι! ο, κυριολεκτικῶς λατρείᾳ ἔτρεψε καὶ αὐτὴ οὐδὲν πρὸς τὸν μέχρι οὗτος ἔχθράν της, καὶ πλέον η ἀπαξ διηρωτήθη μήτοι ὁ πεφίλημένος υἱὸς κατελλήθη οὐδὲ αἰσθήματος σφοδρότερου τῆς φιλίας πρὸς τὸν γλυκεῖαν ἑκείνην θεότητα. 'Αλλ, οὐτος ηπάτα τὴν μυτέρα αὐτοῦ ἐπιδεξίως, μίαν καὶ μόνην ἀποψίν τῆς πολυπαθοῦς καρδίας του μεμετρημένως διανοίγων πρὸς τῶν ὄμμάτων αὐτῆς.

Πρωῖαν τινὰ η Βασιλικὴ ἔλαβεν ἐπιστολὴν παρὰ τοῦ πατρός της ὅστις διέμενεν ἐν Παρισίοις ἀπὸ πολλῶν ημερῶν ὥπως παραστῇ εἰς τὴν διαδικασίαν. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταῦτη διηγούμενος ὁ δρυοτόμος τὸν θριαμβὸν αὐτοῦ, κατέληγε διὰ χαιρεκάκου εὐθυολογίας ἐπὶ τῆς δεινῆς ηττης καὶ τελείας συντριβῆς τῶν ἀντιτάλων αὐτοῦ. 'Η Βασιλικὴ οὐδεξατο χορεύουσα ἐκ χαρᾶς, προκωφανσαδα δὲ πρὸς τὸν θυρίδα, ἀπούθυνε διὰ τῶν δακτύλων ἀσπασμόν, ὑπερτάπην ὕδριον πρὸς τὸ ὑψηλόυρθον μέλαθρον.

— 'Ἐντός ὀλίγου! ἐντός ὀλίγου! ἀνέκραξε γαυριῶσα· μῆτερ, δὲν γελᾶς μὲ τοὺς μορφασμούς τοὺς ὁποίους τὴν στιγμὴν αὐτὴν κάμνουν οἱ ιδιοκτῆται τοῦ πύργου μας:

'Αλλὰ φεῦ! οὐχὶ δὲν ἐγέλα η δύστινος γυνὴ· ἐσκυθρωπάζεν ἀναλογιζομένη τὴν θλιβερὰν ὅψιν ην θὰ ἐλάμβανεν η μοσχὴν τοῦ υἱοῦ της, διετοῦ τὴν ἐπεργίαν ἀγνοιάντων θύειν την θύειν την ἀπειλητικήν.

'Οπίσω δασῶν καὶ ὁρέων ὁ ωχρόστιλπνος Φοῖβος ἐδύσε δραδὺς καὶ ὄμιχλώδης ζόφος τὰς ἀγυιὰς ἐπεσκίασεν· ο νεανίας, ὅστις ἐγίνωσκεν δι την προνέκθη τέλος οὗτος η ἐσχάτη τῆς Θέμιδος ἀπόβασις, ἐμέτρει τὰς ὥρας ἀννημόνως πάλλων, ἐμέτρει τὰς στιγμὰς παρὰ τὴν ἀνεψημένην θυρίδα, θεεν οἱ ἀπειλητικοὶ καὶ θρηνώδεις ρόχθοι τῶν ποταμίων κυμάτων, οὐδὲ σφοδρᾶς ἑαρινῆς πλημμύρας ἐξωγκωμένων, ηχορρός ως βαρύθροντο γόρι ηκούντο έγγύς. Πόρρω ἐκεὶ ἐπὶ τοῦ βρυσοστεφοῦς παροχθίου βράκου ὅστις κχαμαλός